

MICKIE KÅSERAR & TYCKER TILL...

Här får du ta del av såväl professionellt tyckande som högst personliga funderingar. Låt dig förvånas, irriteras eller bara roas. **Mickie Gustafson** är Leg. humanpsykolog med specialinriktning på relationen hund – människa. Hon har arbetat med hund-ägarutbildning i drygt 30 år och driver utbildningsföretaget Karisma. **OBS! Eventuella personer eller hundar på bild har inget samband med artikelinnehållet.**

Den perfekta familjehunden

Till och från under åren har jag funderat på vilken hund som är den "perfekta" familjehunden. Och om man nu skulle hitta den, vem är den då perfekt för? Skulle en perfekt familjehund vara perfekt för alla eller endast vissa?

Fortfarande har jag inte kommit

– finns den?

på det "perfekta" svaret, men jag har gjort en del erfarenheter som har fått mig att fundera i vissa banor. Här är några av dem.

Den perfekta hunden måste ju rimligen vara den hund som passar oss bäst. Men eftersom människor, precis som hundar, är olika så blir ju den hund som är perfekt för en person inte självklart perfekt för en annan.

Så hur gör vi då, när vi vill hitta den perfekta hunden (perfekt för just oss, just vår familj, just i vår livssituation)?

Vilka är ni?

Självkännedom är ett bra, men kanske lite slitet, uttryck som betyder att känna sig själv. Detta är inte alls lika enkelt som det låter. Visserligen känner jag en hel del sjuttonårningar som vet exakt vilka de är. För dem råder det ingen som helst tvekan. Likaså vet jag många, både trettio- och fyrtioåriga sjuttonårningar som med samma självklarhet hävdar att de känner sig själva utan och innan.

Det är nog mest vi som passerat fyrtio-strecket (eller som är psykologer) som ständigt befinner sig i gränslandet mellan att tro sig veta, för att i nästa minut inse att allt är föränderligt. För oss är det inte riktigt lika enkelt, men vi får oförtrutet sträva vidare mot självkännedomens gäckande mål.

Oavsett hur långt komna vi är i denna svåra konst så får vi ta den till hjälp när vi ska försöka hitta den perfekta hunden. För när vi vet vilka vi är, när vi vet vad vi vill (även med vårt hundinnehav) och när vi vet vad vi kan, känner till våra egna resurser och begränsningar, ja, då börjar det bli dags att leta hund.

"Rätt" ras

Nästa steg blir att försöka finna en ras som eventuellt kan tänkas passa in i vårt liv. En

hund som kan uppfylla våra krav och önskemål. Och om det där med självkännedom kan vara knepigt vill jag nog inte påstå att det blir enklare nu. För vilken ras ska man välja?

Själv brukar jag använda mig av uteslutningsmetoden. Den går i korthet ut på att välja bort raser avlade för ändamål jag inte har glädje av och som därmed har behov som jag inte kan tillgodose. Här faller (för min del) jakthundar bort (eftersom jag inte är jägare), kamphundar (eftersom jag är stark i mig själv...), rätttdödare (eftersom jag redan har katter), draghundar (eftersom jag har bil) vallhundar (eftersom jag varken har kor eller får) och så vidare.

Utöver detta vill jag inte ha en alltför stor hund, inte alltför skällig och heller inte en hund med alltför mycket päls, eftersom jag inte är stor älskare av pälsvård. Listan över hundraser som jag alltså av olika skäl inte överväger kan med andra ord göras ganska lång. (Och, det bör nog påpekas, den är föränderlig).

Så vad blir egentligen kvar, kan man ju fråga sig. Att det inte blir så många raser beror främst på att jag vill ha en sällskapshund, inte en "yrkesarbetande" hund med alltför stora krav på aktivitet och stimulans. En hund som kan vara ganska nöjd med att få sina dagliga promenader och i övrigt få vara med och dela familjens liv blir därmed den perfekta familjehunden för mig. (Det i sin tur kan naturligtvis vara en effekt av mitt yrke: när jag kommer hem från mitt arbete - som ju till stor del består av att arbeta med hundar, vill jag helst inte fortsätta arbeta).

Men eftersom de flesta hundraser faktiskt är framavlade för att utföra olika former av

arbete, en del är dessutom väldigt specialiserade och har en osviklig arbetslust, blir urvalet något begränsat.

Utseendet är viktigt

Om man till detta dessutom lägger till en utseendeaspekt, ja, då kan det bli riktigt krångligt. Men faktum är ju att de allra flesta av oss nog väljer hund efter utseende. Åtminstone initialt. Vi vill ha en hund som vi tycker om att titta på. Den kan vara vacker, elegant, söt eller rent av "fulsnygg". Men något i dess utseende tilltalar oss.

Och egentligen är det väl inte så "fel" även om vi har lärt oss att utseende inte är det viktigaste. Men vad vi vet och vad vi lever efter är inte samma sak. De flesta dras obönhörligt till utseenden som tilltalar – och som tur är tilltalas vi av olika utseenden!

Dessutom är ju inte skönhet och intelligens varandras motpoler. Så varför inte välja, när man nu har chansen, både skönhet och intelligens. Om vi därtill väljer en hundras med de egenskaper som just vi värdesätter, uppskattar och kan hantera, ja då börjar vi kanske närma oss den perfekta hunden.

Den perfekta familjen

Men, i rättvisans namn, måste väl ändå något också sägas om den perfekta familjen. För hur perfekt en hund än är blir den nog aldrig bättre än de förutsättningar den får. Så utan den perfekta familjen finns heller inte den perfekta hunden. Och detta är nog det allra lättaste att ge ett någorlunda kort svar på.

Den perfekta familjen eller den perfekta hundägaren måste ju rimligen vara den eller de personer som kan tillgodose den enskilda hundindividens behov. Som kan möta sin hund just där den är och anpassa sig till just den hunden.

Och det behöver ju egentligen inte innebära några som helst problem, det gäller bara att ha en gnutta självkännedom, välja rätt ras, inte förblindas av utseendet (enbart njuta av det) och sedan bara anpassa sig själv och sitt handhavande till den hund man har.

För dig som eventuellt undrar hur lång tid eller hur många hundar detta kan ta har jag naturligtvis inget perfekt svar, däremot ett antagande; med lite tur och god vilja kan det vara en process som pågår hela livet. ♦